

УДК 331.108

Г.В. Назарова, доктор економічних наук, професор

Х.Ф. Агавердієва, аспірант

Харківський національний економічний університет

ЗАСАДИ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ З РЕГУЛЮВАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ДЛЯ НЕДЕРЖАВНИХ ПЕНСІЙНИХ ФОНДІВ

Анотація. Досліджено науково-практичні засади адаптації міжнародних стандартів з регулювання соціальної відповідальності для недержавних пенсійних фондів. Вдосконалено системну модель механізму адаптації (*імплементатії*) міжнародних стандартів з регулювання соціальної відповідальності для НПФ.

Дослідженням адаптації міжнародних стандартів у вітчизняну практику нині в Україні займаються такі науковці як: Ю. Гаряча, А. Дорошев, В. Дубік, О. Євглевська, В. Косович, А. Лещух, О. Телічко, В. Чайка та інші. Однак, напрямок адаптації та імплементатії міжнародних стандартів з соціальної відповідальності в українську правову систему розглядається лише Т. Маматовою.

Отже, дослідження науково-практичних засад адаптації міжнародних стандартів з регулювання соціальної відповідальності для недержавних пенсійних фондів є метою нашого дослідження.

Імплементатія (англ. implementation – «здійснення», «виконання») фактична реалізація міжнародних зобов'язань на внутрішньодержавному рівні, а також включення міжнародно-правових норм в національну правову систему [1]. Тобто, імплементатія дозволяє на практиці реалізовувати міжнародні зобов'язання, які були ратифіковані певною державою, шляхом трансформації міжнародно-правових норм в національні закони та підзаконні акти.

У Законі України «Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу» [2] сформульована мета адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу (ЄС) – це досягнення відповідності правової системи України *acquis communautaire* (в дослівному перекладі з французької – «надбання Співтовариства»; це спільне надбання ЄС, яке зобов'язані берегти і примножувати усі члени Союзу [3, С. 128]) з урахуванням критеріїв, що висуваються ЄС до держав, які мають намір вступити до нього.

«Програма є основоположним правовим актом у сфері адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу. Природно, що вона має характер рамкового документа, який визначає мету та інституціональний механізм адаптації, а також засади фінансового, кадрового та інформаційного забезпечення виконання самої Програми», – зазначає В. Дубік [4].

Інституціональною основою реалізації Програми є Державний департамент адаптації законодавства, який було створено з метою приведення українського законодавства у відповідність до європейських стандартів на базі Центру європейського та порівняльного права [5, С. 178].

Імплементатія міжнародних нормативно-правових норм, на думку А. Лещух, повинна включати: систематизацію міжнародних нормативно-правових норм; проведення порівняльного дослідження міжнародних нормативно-правових норм та вітчизняних; формулювання видів уніфікації та гармонізації в трансформаційних процесах з подальшим визначенням раціональних і оптимальних форм їх реалізації;

об'єднання процесу адаптації українських нормативно-правових норм до міжнародних із загальним нормотворчим процесом в Україні;

формування відповідної категоріальної системи (термінів і понять);

дослідження цих проблем у вищих закладах, в процесі наукових досліджень та на практиці [6, С. 48].

«Недосконалість юридичного механізму підготовки приведення національного законодавства до можливостей правозастосування норм міжнародного права можна віднести до переліку причин, з яких Україна дуже повільно входить до міжнародно-правового простору», – зазначає О. Телічко [7].

Адаптацію міжнародних стандартів з регулювання соціальної відповідальності для НПФ слід починати з розробки та поетапної реалізації відповідного механізму.

Т. Маматова запропонувала системну модель механізму адаптації вимог міжнародних стандартів корпоративної соціальної відповідальності для застосування в органах державного контролю України [8] (рис. 1).

На наш погляд дана модель носить універсальний характер та може застосовуватися не лише в органах державного контролю України. Однак вона потребує певної доробки та конкретизації для її впровадження у діяльність вітчизняних НПФ.

Проведений аналіз наукових підходів до визначення дефініції «механізм» дозволяє автору зробити висновок, що на даний момент не має єдиної точки зору щодо його трактування та напрямків його формування та практичної апробації.

Якщо звернутися до тлумачних словників, то під поняттям «механізм» розуміється:

1) внутрішній устрій машини, приладу, апарату, що приводить їх в дію (С. І. Ожегов, Н. Ю. Шведова; Д. Н. Ушаков; Т. Ф. Єфремова);

2) система, пристрій, що визначають порядок будь-якого виду діяльності (С. І. Ожегов, Н. Ю. Шведова; Т. Ф. Єфремова);

3) внутрішній устрій, система функціонування чого-небудь, апарат якого-небудь виду діяльності (Д. Н. Ушаков).

Рис. 1. Системна модель механізму адаптації вимог міжнародних стандартів корпоративної соціальної відповідальності для застосування в органах державного контролю України (Т. Маматова [7])

Якщо розглянути думку економістів, то Н. Ю. Брюховецька вважає, що механізм «включає в себе певну послідовність економічних явищ: його складовими елементами водночас виступають і вихідне явище, і завершальні явища, і весь процес, що відбувається в інтервалі між ними. Механізми – це системи взаємозв'язків економічних явищ, що виникають в певних умовах під впливом початкового імпульсу» [9, С. 25].

С. В. Кудлаєнко проаналізувавши наукові праці, що розкривають змістовність поняття «механізм», виокремив два аспекти:

перший: механізм – це внутрішній пристрій економічної системи, який є її рушійною силою;

другий: механізм – це сукупність станів і процесів які формують у сукупності вид управління підприємством [10].

М. С. Дороніна при дослідженні терміну «механізм» вважає за доцільне використовувати підхід Л. Косалса, який «пропонує виходити з першооснови появи цієї категорії як категорії технічних наук, а потім через порівняння умов застосування уточнити її зміст стосовно соціально-економічних процесів. Технічні науки визначають механізм як систему тіл, призначених для перетворення руху одного чи кількох твердих тіл у потрібний рух інших твердих тіл. Механізм як складна система має вхід (зовнішній поштовх до дії) та вихід (корисний результат)» [11, с. 129].

Механізм імплементації міжнародних стандартів з регулювання соціальної відповідальності для НПФ повинен включати наступні складові [10]:

- 1) мати «вхід» (мету) та «вихід» (результат);
- 2) наукові підходи, які слід застосовувати НПФ для регулювання соціальної відповідальності у процесі імплементації міжнародних стандартів у практичну діяльність;
- 3) принципи, яких повинні дотримуватись стейкхолдери;
- 4) функції, які повинен виконувати НПФ для регулювання соціальної відповідальності;
- 5) методи, які будуть використовуватись для регулювання соціальної відповідальності НПФ;
- 6) певні шляхи імплементації міжнародних стандартів з регулювання соціальної відповідальності в практичну діяльність НПФ.

Метою практичного впровадження механізму імплементації є забезпечення науково обґрунтованої адаптації вимог міжнародних стандартів з соціальної відповідальності для НПФ.

Результатом впровадження механізму імплементації буде здійснення адаптацію вимог міжнародних стандартів з соціальної відповідальності для практичної діяльності вітчизняних НПФ.

Основою теоретичної надбудови механізму імплементації міжнародних стандартів з регулювання соціальної відповідальності для НПФ стали: наукові підходи, принципи, функції та методи.

Практична частина включає певні шляхи імплементації міжнародних стандартів з регулювання соціальної відповідальності для НПФ.

Запропоновані складові механізму імплементації міжнародних стандартів з регулювання соціальної відповідальності в практичну діяльність НПФ схематично представлені на рис. 2.

Далі більш детально розглянемо кожний з елементів теоретичної надбудови та практичного базису.

Розгляд теоретичної надбудови розпочнемо з наукових підходів, які слід застосовувати НПФ для регулювання соціальної відповідальності у процесі імплементації міжнародних стандартів у практичну діяльність.

У загальнонауковому розуміння науковий підхід – це стратегія, методологічна позиція дослідника. Від обґрунтованості з наукової точки зору шляхів імплементації міжнародних стандартів з регулювання соціальної відповідальності в практичну діяльність НПФ, залежить досягнення результату – впровадження механізму імплементації.

Науковий підхід базується на наукових засадах. Наукових підходів існує багато, при цьому їх об'єднує представлення у вигляді теорій; існування вихідних положень, принципів, які було доведено дослідницьким шляхом; доказ емперичним шляхом.

У науковій літературі етимологія поняття «підхід» розглядається наступним чином:

- 1) точка зору, з позиції якої розглядається об'єкт;
- 2) принцип або сукупність принципів, які визначають мету і зміст діяльності;
- 3) спосіб перетворення дійсності.

Використання різних підходів надає різні можливості та результати.

Для регулювання соціальної відповідальності НПФ слід використовувати наступні наукові підходи: адміністративний, відтворювально-еволюційний, динамічний, інтеграційний, кількісний, комплексний, маркетинговий, нормативний, поведінковий, процесний, системний, ситуаційний та функціональний.

Характеристика основних наукових підходів, що використовуються для регулювання соціальної відповідальності НПФ наведена в табл. 1.

Використання зазначених наукових підходів сприяє впровадженню науково обґрунтованих шляхів імплементації міжнародних стандартів з регулювання соціальної відповідальності в практичну діяльність НПФ.

Основу науково-практичних засад імплементації міжнародних стандартів з регулювання соціальної відповідальності для НПФ повинні становити принципи, як головні вихідні положення будь-якої наукової системи.

Впровадження механізму імплементації повинно ґрунтуватися на керівних положеннях регулювання соціальної відповідальності, оскільки вони сприяють правильному пізнанню та застосуванню накопиченого світового досвіду, виступають основою для практичного використання, підготовки, розробки і прийняття відповідних шляхів імплементації міжнародних стандартів з регулювання соціальної відповідальності в практичну діяльність НПФ.

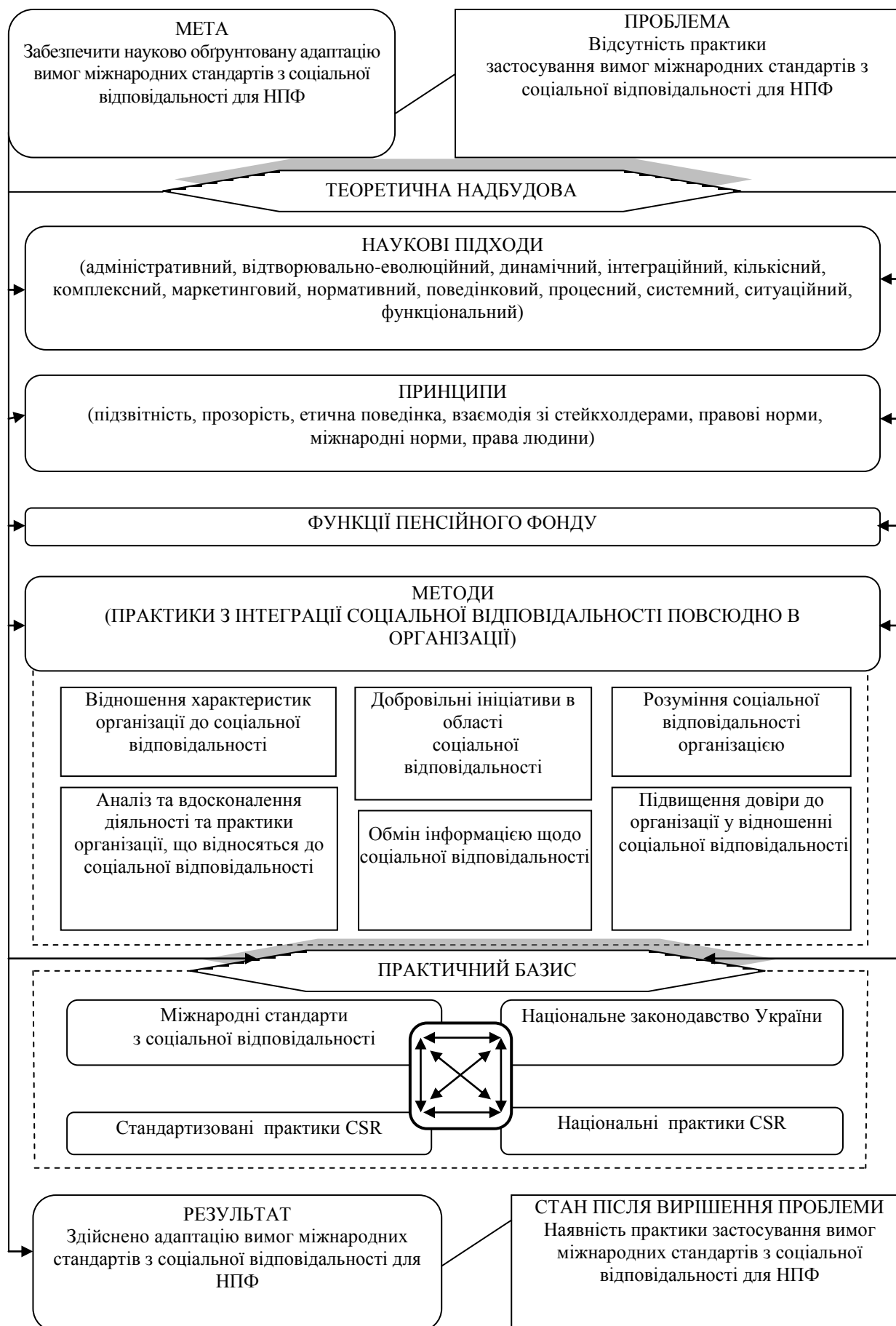

Рис. 2. Механізм імплементації міжнародних стандартів з регулювання соціальної відповідальності в практичну діяльність НПФ

Характеристика основних наукових підходів, що використовуються для імплементації міжнародних стандартів з регулювання соціальної відповідальності в практичну діяльність НПФ

Підхід	Сутність
Адміністративний	Регламентация функцій, прав, обов'язків, елементів системи регулювання соціальної відповідальності в нормативних актах НПФ
Відтворювально-еволюційний	Орієнтований на досягнення цілей сталого розвитку з меншими витратами
Динамічний	Соціальна відповідальність розглядається в діалектичному розвитку, в причинно-наслідкових зв'язках і спідлеглості, проводиться ретроспективний аналіз поведінки аналогічних НПФ і розробляється прогноз його розвитку
Інтеграційний	Встановлюються взаємозв'язки між окремими складовими соціальної відповідальності
Кількісний	Використовуються кількісні оцінки за допомогою математичних і статистичних розрахунків
Комплексний	Враховуються соціальні, економічні, екологічні та інші аспекти соціальної відповідальності
Маркетинговий	Передбачає орієнтацію діяльності НПФ на споживача
Нормативний	Встановлюються нормативи для регулювання соціальної відповідальності в НПФ
Поведінковий	Полягає в тому, щоб сприяти працівникові усвідомити власні можливості
Процесний	Регулювання соціальної відповідальності НПФ розглядається як сукупність взаємозв'язаних функцій
Системний	Соціальна відповідальність НПФ розглядається як сукупність взаємозв'язаних елементів
Ситуаційний	Припускає, що застосування різних методів регулювання соціальної відповідальності НПФ визначається певною ситуацією
Функціональний	Полягає в тому, що потреба розглядається як сукупність функцій, які треба виконувати для її задоволення

У відповідності до тлумачних словників, термін «принцип» трактується наступним чином:

1. основне початкове положення будь-якої наукової системи, теорії, політичного устрою тощо // основний закон будь-якої точної науки (Т. Ф. Єфремова);
2. внутрішня переконаність в чому-небудь, норма або правило поведінки (Т. Ф. Єфремова);
3. основна особливість пристрою якого-небудь механізму, приладу (Т. Ф. Єфремова);
4. основна особливість в пристрої чого-небудь (С. І. Ожегов).

У відповідності зі стандартом ISO-26000 «Керівництво з соціальної відповідальності» визначено основні принципи соціальної відповідальності (табл. 2).

Таблиця 2

Характеристика основних принципів, що використовуються для регулювання соціальної відповідальності НПФ

Принцип	Сутність
Підзвітність	Організація повинна складати звіти стосовно свого впливу від своєї діяльності на суспільство і довкілля
Прозорість	Організація повинна бути прозорою в своїй практичній діяльності, якщо вона впливає на інших. Задля цього їй потрібно розкривати інформацію в зрозумілій, збалансованій і правдивій, легкодоступній і зрозумілій формі
Етична поведінка	Організація повинна дотримуватися та впроваджувати у свою практичну діяльність стандарти етичної поведінки, які відповідають її сфері діяльності
Взаємодія з зацікавленими сторонами	Організація повинна поважати та враховувати інтереси її стейкхолдерів та взаємодіяти з ними
Правові норми	Організація повинна дотримуватися чинних нормативно-правових актів і правил
Міжнародні норми	Організація повинна діяти у відповідності до міжнародних норм
Права людини	Організація повинна поважати та дотримуватися прав людини, які зазначені у Всесвітній Декларації з прав людини

Розглянуті принципи представляють собою систему принципів, що використовуються для регулювання соціальної відповідальності НПФ. В. А. Мусіна, Н. А. Чечіна та Д. М. Чечота вважають, що система принципів обумовлена їх внутрішньою єдністю, взаємним зв'язком, спрямованістю до єдиної мети (за [12]). Інші автори трактують її як сукупність принципів даної галузі в їх єдності та взаємозв'язку (за [12]).

Керівництво зазначеними принципами буде сприяти регулюванню соціальної відповідальності НПФ з метою практичного впровадження механізму імплементації є забезпечення науково обґрунтованої адаптації вимог міжнародних стандартів з соціальної відповідальності для НПФ.

Наступною складовою теоретичної надбудови є функції, які повинен виконувати НПФ для регулювання соціальної відповідальності.

Поняття «функція» розглядається по різному. С. І. Ожегов під функцією розуміє «обов'язки, коло діяльності» [13]. Словник іншомовних слів трактує термін «функція» як «діяльність, робота, призначення» [14].

Виокремимо деякі функції НПФ:

розробляти правила діяльності НПФ; укласти договори щодо пенсійного обслуговування; акумулювати пенсійні внески і накопичення; вести пенсійні рахунки та інформувати вкладників про їх стан; приймати заходи щодо забезпечення збереження коштів НПФ; вести в законодавчому порядку бухгалтерський і податковий облік; проводити актуарні розрахунки; проводити виплати пенсіонерам; забезпечувати міри з забезпечення повної і своєчасної сплати вкладниками пенсійних внесків; надавати інформацію про свою діяльність в законодавчому порядку; здійснювати інші функції для забезпечення статутної діяльності НПФ [15].

Виокремлення зазначених функцій пов'язано з тими тенденціями впровадження норм соціальної відповідальності, які обумовлюють появлення нових цілей, вирішення завдань, а також особливої функціональної призначеності діяльності НПФ.

Наступним кроком розглянемо методи, які будуть використовуватись для регулювання соціальної відповідальності НПФ або практики з інтеграції соціальної відповідальності повсюдно в організації.

У відповідності до стандарту ISO 26000 виокремлено наступні практики з інтеграції соціальної відповідальності повсюдно в організації:

1) Відношення характеристик організації до соціальної відповідальності. Серед основних характеристик організації щодо її відношення до соціальної відповідальності слід розглядати такі фактори: «тип, призначення, характер операцій і розмір організації; місце, в якому функціонує організація; існування розвиненої законодавчої бази, яка регулює багато рішень і видів діяльності, що відносяться до соціальної відповідальності; соціальні, екологічні й економічні характеристики областей діяльності; будь-яка інформація про результативність організації в області соціальної відповідальності за попередні періоди; характеристики робочої сили або працівників організації, включаючи робочу силу, прийняту на умовах підяду; секторальні організації, в яких бере участь організація, включаючи: діяльність, що відноситься до соціальної відповідальності, робиться цими організаціями, і кодекси або інші вимоги, що відносяться до соціальної відповідальності; власна місія, бачення, цінності, принципи і кодекс поведінки організації; заклопотаність внутрішніх і зовнішніх зацікавлених сторін, що відноситься до соціальної відповідальності; структура і характер рішень, що приймаються в організації; існуючий в організації ланцюжок створення доданої вартості. Також організації важливо бути обізнаною про сьогоденні відношенні, мірі прихильності та розуміння соціальної відповідальності її керівництвом. Глибоке розуміння принципів, основних тем і переваг соціальної відповідальності допоможе інтеграції соціальної відповідальності повсюдно в організацію та сферу її впливу».

2) Добровільні ініціативи в області соціальної відповідальності.

3) Розуміння соціальної відповідальності організацією.

4) Аналіз та вдосконалення діяльності та практики організації, що відносяться до соціальної відповідальності.

Для того, щоб отримати високі результати в області соціальної відповідальності необхідно постійно проводити ретельний нагляд, оцінку й аналіз дій, які здійснюються організацією, отриманих успіхів, досягнення поставлених цілей, використання ресурсів і безліч інших аспектів. Аналіз ефективності діяльності організації необхідно проводити через певні інтервали часу з метою визначення досягнутих результатів і реалізації запланованих програм, визначити проблеми, що вимагають рішення і стимулювати підвищення продуктивності. Значну роль при цьому грають зацікавлені сторони. Окрім аналізу існуючої ситуації в організації необхідно враховувати ще й такі зовнішні чинники як: зміна умов або очікувань, зміна законодавства і нормативних актів, що роблять вплив на соціальну відповідальність тощо.

5) Обмін інформацією щодо соціальної відповідальності. Він має велике значення для багатьох різних функцій в соціальній відповідальності, включаючи: підвищення обізнаності як усередині, так і поза організацією про її стратегії, цілі, плани, результативність і виклики, що стосуються соціальної відповідальності; демонстрацію пошани принципів соціальної відповідальності; допомога у взаємодії із зацікавленими сторонами та створенні діалогу з ними; виконання правових та інших вимог з розкриття інформації, що відноситься до соціальної відповідальності; демонстрація того, як організація виконує свої зобов'язання з соціальної відповідальності та реагує на інтереси зацікавлених сторін і очікування суспільства в цілому; надання інформації про дію діяльності, продуктів і послуг організації, включаючи детальну інформацію про те, як ці дії змінюється з часом; допомога в залученні та мотивації працівників і інших осіб для підтримки діяльності організації в області соціальної відповідальності; сприяння порівнянню з аналогічними організаціями, яке може стимулювати підвищенню результативності в області соціальної відповідальності; покращення репутації організації у зв'язку з соціально відповідальними діями, відкритістю, сумлінністю і підзвітністю, щоб підвищити довіру зацікавлених сторін до організації. Існує безліч методів і засобів, які можуть бути використані для обміну інформацією. До їх числа входять зустрічі, публічні заходи, форуми, звіти, інформаційні бюлетені, журнали, постери, рекламні матеріали, листи, голосова пошта, публічні виступи, відеоматеріали, інтернет-сайти, підкасти (поширення аудіоповідомлень на інтернет-сайтах), блоги (дискусійні форуми на інтернет-сайтах), вкладиші до продуктів і етикетки. Крім того, можливе інформування через ЗМІ за допомогою прес-релізів, інтерв'ю, редакторських матеріалів і статей [16].

6) Підвищення довіри до організації у відношенні соціальної відповідальності.

Таким чином, розглянути методи (практики з інтеграції соціальної відповідальності повсюдно в організації) слід використовувати для регулювання соціальної відповідальності НПФ та їх практичної реалізації.

Розглянувши елементи теоретичної надбудови перейдемо до складових практичного базису.

Т. Маматова виокремила наступні складові:

- 1) міжнародні стандарти з соціальної відповідальності;
- 2) національне законодавство України;
- 3) стандартизовані практики CSR;
- 4) національні практики CSR [8].

Що стосується національного законодавства України, то його адаптація до міжнародних норм у сфері соціальної відповідальності відбувається відповідно з Законом України «Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу» [2]. Його мета, завдання, механізм адаптації розглянуто на початку даного підрозділу.

Стандартизовані практики CSR представляють собою «розробку та впровадження стратегії корпоративної соціальної відповідальності за шістьма фазами: дослідження; розробка стратегії; розробка системи; переконання; впровадження, адміністрування й перегляд; постійне удосконалення. За чотирма центральними фазами розподілено дев'ять управлінських процесів. Усі шість фаз охоплюються чотирма процесами поширення та інтеграції. Шість практик, які спрямовані на інтеграцію, впровадження та просування соціально відповідальної поведінки в межах організації, наведено на загальній схемі ISO 26000» (за [8]).

Національні практики CSR реалізуються в Україні завдяки проекту розвитку корпоративної соціальної відповідальності, що реалізується Центром розвитку корпоративної соціальної відповідальності. Окрім цього, активну участь в даному проекті приймає Державний комітет України з питань технічного регулювання та споживчої політики. «За його підтримки у 2008 р. у національному технічному комітеті стандартизації «Системи управління якістю, довкіллям, безпечністю харчових продуктів та соціальна відповідальність» (ТК 93) створено четвертий підкомітет «Соціальна відповідальність» (ТК 93/4). ТК 93/4 став ініціатором розробки Національного стандарту «Системи управління соціальною відповідальністю. Вимоги» та підготував переклад ISO 26000 на українську мову». ТК 93/4 «Соціальна відповідальність» представлений в робочій групі ISO «як основна модель функціонування Національного «дзеркального» комітету в країнах, що розвиваються» [8].

Таким чином, в даній статті вдосконалено системну модель механізму адаптації міжнародних стандартів з регулювання соціальної відповідальності для НПФ за рахунок її доповнення теоретичним базисом (окрім практичного) з метою забезпечення науково обґрунтованої адаптації вимог міжнародних стандартів з соціальної відповідальності для НПФ.

1. <http://ru.wikipedia.org> – Векіпедия
2. Закон України «Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу» від 18 березня 2004 року № 1629 // ВВР, 2004, № 29, С. 367.
3. Євглевська О. Л. Адаптація законодавства як умова майбутнього членства України в Європейському Союзі Державне будівництво та місцеве самоврядування с. 118-129.
4. Дубик В. Імплементация законодательства Украины до законодавчих стандартів Європейського Союзу – важливий чинник поглиблення інтеграційного процесу. – Режим доступа: <http://www.nbu.gov.ua/>
5. Дорошев А. О. Гармонізація інформаційного законодавства України та ЄС // Наукові праці МАУП, 2011, вип. 1(28), с. 175–180
6. Лещух А. Р. Європейські та національні правові стандарти організації діяльності органів місцевого самоврядування у сфері профілактики адміністративних правопорушень: сутність та загальна характеристика *НАУКОВИЙ ВІСНИК 1 (2) 2011 Львівського державного університету внутрішніх справ Серія юридична С. 41-49*
7. Телічко О. А. Процес адаптації трудового законодавства України в сфері охорони праці до європейських стандартів. – Режим доступа: <http://www.nbu.gov.ua/>
8. Маматова Т. Міжнародні стандарти корпоративної соціальної відповідальності: механізм адаптації для органів державного контролю України
9. Брюховецька Н. Ю. Економічний механізм підприємства в ринковій економіці: методологія і практика / Н. Ю. Брюховецька. — Донецьк: ІЕП НАН України, 1999. — 276 с. – Бібліогр.: с. 261-273.
10. Кудласенко С. В. Наукові засади формування економічного механізму адаптації підприємств до кризових умов
11. Дороніна М. С. Управління економічними та соціальними процесами підприємства: монографія / М. С. Дороніна. — Х. : Вид-во ХДЕУ, 2002. — 432 с.
12. Главный аналитический медиа-портал о корпоративной социальной ответственности. – Режим доступа: <http://www.csr-review.net/>
13. Ожегов С. И. Толковый словарь русского языка. – М.: Оникс, 2008. – 736 с.
14. Словник іншомовних слів / за ред. О. С. Мельничука. – К., 1974. – 727 с.
15. Теоретические проблемы и практика правового регулирования деятельности негосударственных пенсионных фондов: Учебное пособие // Авторский коллектив Allpravo.Ru - 2006. – Режим доступа: <http://www.allpravo.ru/>
16. Новий міжнародний стандарт із соціальної відповідальності ISO 26000. – Режим доступа: <http://www.bcdst.kiev.ua/>